

T R E Ś Ć:

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

Poz. 15. Nr 476 — z dnia 24.12.1951 r. w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji łożysk tocznych w 1952 r.

Poz. 16. Nr 477 — z dnia 24.12.1951 r. w sprawie rozwiązania komisji powołanych dla sporządzenia projektu regionalnego planu zagospodarowania przestrzennego Okręgu Przemysłowego Górnego Śląska i śródkowo-zachodniej części województwa krakowskiego.

Poz. 17. Nr 490 — z dnia 24.12.1951 r. w sprawie obrotów tranzytowych.

Poz. 18. Nr 484 — z dnia 31.12.1951 r. zmieniające zarządzenie w sprawie powołania komisji koordynacyjnej przemysłu okrętowego.

Poz. 19. Nr 485 — z dnia 31.12.1951 r. w sprawie limitowania odbioru gazu.

PISMA OKÓLNE:

Poz. 20. — z dnia 27.12.1951 r. w sprawie uaktywnienia zbiórki odpadków użytkowych i złomu w 1952 r.

Poz. 21. — z dnia 31.12.1951 r. w sprawie zmian w „Wykazie artykułów dla planowania zaopatrzenia” Branża III (wydawnictwo PKPG nr 29).

15.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 476 z dnia 24 grudnia 1951 r.

(znak BIIE-04-26)

w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji łożysk tocznych w 1952 r.

§ 1. Zarządzenie niniejsze ustala tryb zaopatrzenia i dystrybucji łożysk tocznych i ich części w 1952 r.

§ 2. Dystrybucji artykułów wymienionych w § 1 dokonuje Centralne Biuro Łożysk Tocznych „Cebiloż”, zwane dalej w skrócie Cebilożem, na podstawie składanych mu zbiorczych zapotrzebowań.

§ 3. 1. Wszystkie jednostki składające na 1952 r. projekty zbiorczych planów zużycia do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) (ministerstwa, centralne zarządy zaopatrzenia lub jednostki równorzędne) obowiązane są przestać do Cebilożu na formularzu wg wzoru stanowiącego załącznik Nr 1 do zarządzenia w terminie przez Cebiloż ustalonym zbiorcze orientacyjne zapotrzebowania na łożyska toczne i ich części na 1952 r.

2. Ministerstwa mogą zlecić wykonanie wymienionego w ust. 1 obowiązku poszczególnym jednostkom nie składającym projektów zbiorczych planów do PKPG, zawiadamiając o tym Cebiloż.

3. W zapotrzebowaniach, o których mowa w ust. 1 powinny być wyodrębnione wg poszczególnych typów i numerów, łożyska toczne przeznaczone do produkcji maszyn oraz do wymiany łożysk wmontowanych w maszyny będące w ruchu.

4. Zgłoszone na formularzach wymienionych w ust. 1 ilości zapotrzebowanych łożysk powinny opierać się na przewidzianych zapasach na dzień 31 grudnia 1951 r., planowanym zużyciu w 1952 r. oraz normatywie zapasów na dzień 31 grudnia 1952 r.

§ 4. 1. Jednostki, o których mowa w § 3 ust. 1 i 2, obowiązane są złożyć do Cebilożu:

1) w terminie do dnia 15 stycznia 1952 r. na poczet zgłoszonych przez nich zbiorczych orientacyjnych zapotrzebowań.

a) rozdzielniki dostaw na I kwartał 1952 r. sporządzone na formularzu wg wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do zarządzenia,

b) załączone do wymienionych pod lit. a) rozdzielników, zamówienia na I kwartał 1952 r. wraz ze specyfikacją wg wzoru stanowiącego załącznik nr 3 do zarządzenia;

2) w terminie do dnia 15 lutego 1952 r.:

a) ostateczne zbiorcze zapotrzebowania na łożyska toczne i ich części sporządzone na formularzach wg wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia,

b) pełne rozdzielniki dostaw na cały 1952 rok sporządzone na formularzach wg wzoru stanowiącego załącznik nr 2 — z rozbiciem na kwartały,

c) zamówienia do wymienionych pod lit. b) rozdzielników na cały 1952 rok — z rozbiem na kwartały, wraz ze specyfikacją sporządzoną wg wzoru stanowiącego załącznik nr 3, stosownie do podanych zasad w pktcie 1) lit. b).

2. Zamówienia i specyfikacje do zamówień, o których mowa w ust. 1, powinny być sporządzone przez przedsiębiorstwa lub inne jednostki organizacyjne podległe instytucjom składającym rozdzielniki. Specyfikacje do zamówień powinny być sporządzone na jednolitych formularzach (zał. nr 3) dostarczonych przez Cebiloż jednostkom, o których mowa w § 3 ust. 1 i 2.

Zamówienia zgłoszone uprzednio na I kwartał 1952 r. powinny być dla celów ewidencyjnych Cebilożu uwzględnione w rubryce „I kw.” formularzy załącznika nr 2 i nr 3.

§ 5. 1. Rozdzielniki, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 2) lit. b), podlegają skorygowaniu przez Cebiloż w wyniku dostosowania zapotrzebowania do faktycznych możliwości zaopatrzenia.

2. Korekturę globalną wg typonumerów łożysk przeprowadzi Cebiloż do dnia 1 kwietnia 1952 r. zawiadamiając jednostki sporządzające rozdzielniki o dokonanych w ich rozdzielnikach zmianach.

3. Korekturę szczegółową w rozbiu na bezpośrednich odbiorców przeprowadzą jednostki sporządzające rozdzielniki, zawiadamiając o dokonanych zmianach zarówno Cebiloż jak i podległe przedsiębiorstwa w celu właściwego skorygowania zamówień.

§ 6. 1. Cebiloż jest obowiązany w zasadzie do dostawy łożysk podanych w zbiorczym zapotrzebowaniu i w rozdzielniku, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 2) lit. a) i b) z uwzględnieniem korektur wymienionych w § 5.

Zamówienia dodatkowe będą realizowane w miarę możliwości.

2. Zamówienia dodatkowe zgłaszane na skutek awarii będą realizowane w pierwszej kolejności możliwie niezwłocznie na podstawie protokołu awaryjnego sporządzonego wg obowiązujących przepisów.

§ 7. 1. Formularze wg wzoru stanowiącego załącznik nr 3 wypełniają przedsiębiorstwa (zakłady produkcyjne) lub inni

użytkownicy łożysk tocznych w 3 egzemplarzach, z których jeden zatrzymują u siebie a dwa przesyłają do jednostek nadrzędnych, o których mowa w § 3 ust. 1 i 2.

2. Formularze wg wzorów stanowiących załącznik nr 1 i nr 2 wypełniają wymienione jednostki nadrzędne w 2 egzemplarzach, z których jeden zatrzymują u siebie, drugi zaś przesyłają do Cebiloza, załączając do formularza załącznik nr 2 po 1 egzemplarzu wszystkich zebranych od podległych przedsiębiorstw specyfikacji (zał nr 3).

§ 8. Przy wypełnianiu składanych do Cebiloza formularzy należy stosować podział łożysk i ich części na grupy towarowe podane w załączniku nr 4 do zarządzenia.

§ 9. Zarządzenie nie narusza przepisów o obowiązku i sposobie zawierania umów.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

W porozumieniu:

MINISTER HANDLU ZAGRANICZNEGO

w z. Cz. Bajera

Załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 476 z dnia 24.XII.1951 r.

Zbiornicze zapotrzebowanie na łożyska i ich części na rok 1952

(wypełniają Ministerstwa, Centralne Zarządy lub jednostki upoważnione)

Ministerstwo
CZ

Lp.	Typonumer	Zapotrzebowanie sztuk			U w a g i
		Ogółem	do wymiany	do produkcji	
1	2	3	4	5	6

Data Pieczęć i podpis

Ministerstwo
CZ
Przedsiębiorstwo
Odbiorca

Karta zamówień i realizacji

Skrót telegraficzny

Załącznik nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 476 z dnia 24.XII.1951 r.

Rozdzielnik dostaw łożysk tocznych i ich części na rok 1952

(wypełniają Ministerstwa, Centralne Zarządy lub jednostki upoważnione)

Nr łożyska

Lp.	O d b i o r c a	Zapotrzebowanie na rok 1952				
		Ogółem	I kw.	II kw.	III kw.	IV kw.

Data Pieczęć i podpis

Załącznik nr 3 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 476 z dnia 24.XII.1951 r.

(wypełniają przedsiębiorstwa, zakłady produkcyjne tylko rubryki 1, 2, 3)

War. płatn.

Adres pocztowy:

kolejowy:

Lp.	Typonumer	Zastosowanie	Zamówienia planowe				Zamówienia dodatkowe		R e a l i z a c j a									
			I kw.	II kw.	III kw.	IV kw.	Ilość	Data										
1	2		3				4		5									
		W																
		P																
		W																
		P																
		W																
		P																
		W																
		P																
		W																
		P																
		W																
		P																

Uwaga: W — oznacza wymianę
P — „ produkcję

Warunki zamówienia

Podpis i pieczęć przedsiębiorstwa

Data

Załącznik nr 4 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 476 z dnia 24.XII. 1951 r.

Podział łożysk i ich części na grupy towarowe.

Grupa I.

Łożyska wg cennika CBLT Nr 3.

Kolejność pozycji odpowiadać powinna ściśle kolejności pozycji cennika z podaniem jedynie oznaczeń ISO, zgodnie z uwagami podanymi we wstępie do cennika.

Jeżeli do oznaczenia łożyska dochodzą jeszcze uwagi o specjalnych właściwościach dotyczących dokładności wykonania wielkości luzu, jakości koszyka itp., należy łożysko takie wpisać, jako oddzielną pozycję wraz z odpowiednią uwagą tuż za pozycją, gdzie to samo oznaczenie znajduje się bez tych uwag.

Grupa II.

Łożyska o wymiarach calowych.

W grupie tej zamieścić należy tylko te łożyska o wymiarach calowych dla których znane jest oznaczenie katalogowe fabryk łożysk, tzn. wytłoczone na powierzchniach czołowych obu pierścieni łożysk znaki firmowe, oznaczenia i inne, które w specyfikacji należy podać. Jeżeli znaki są niewyraźne, należy jeszcze podać zasadnicze wymiary łożysk.

W zakresie każdego fabrykatu obowiązuje kolejność wypisywania poszczególnych pozycji wg typów konstrukcyjnych cennika CBLT oraz wzrastającego porządku liczb lub liter oznaczenia.

Grupa III.

Łożyska katalogowe o wymiarach i konstrukcjach nieznormalizowanych.

Należą tu wszystkie łożyska o wymiarach metrycznych, będące wprawdzie katalogowym produktem fabryk łożysk, które jednak pod względem wymiarów i konstrukcji nie dają się zastąpić łożyskami z grupy I, tzn. wg cennika CBLT Nr 3, a więc:

- łożyska kulkowe i rolkowe o wymiarach metrycznych
- łożyska igiełkowe (metryczne i calowe)
- łożyska o złożeniach rolkowych (metryczne i calowe)
- mażnice, jako zespoły łożysk i opraw, posiadające swój katalogowy numer zespołu
- łożyska do wrzecion maszyn włókienniczych, z podaniem prócz oznaczeń oraz danych maszyny, dla której są przeznaczone (fabrykat, model, rok budowy itp.) rysunku lub wzoru wraz z informacją w jakich grupach są montowane.

Przy wyszczególnianiu należy zachować porządek typów konstrukcyjnych wg cennika CBLT Nr 3 oraz kolejność powyższych podgrup, podawać oznaczenia łożysk z uwagą, dotyczącą konstrukcji, a w oznaczeniach zachować kolejność wzrastania liczb lub liter.

Grupa IV.

Łożyska różne.

Należą tu wszystkie łożyska nie dające się pomieścić w grupach od I do III oraz takie, które zostały wykonane na specjalne zamówienie. Dla łożysk tych należy sporządzić szkic konstrukcyjny, na którym uwidocznione będą prócz konstrukcji i wymiarów, znaki wybite na powierzchni czołowej łożyska.

Rysunki te należy załączyć do załącznika do planu zaopatrzenia, a w wyszczególnieniu podać znak odnośnego rysunku. Do grupy tej należą także i te łożyska przeznaczone dla pojazdów motorowych, dla których nie są i nie mogą być znane oznaczenia, ani konstrukcja i wymiary. W tym wypadku należy w wyszczególnieniu podać dokładnie miejsce pracy łożyska w pojeździe lub numer części pojazdu, jakie łożysko posiada wg katalogu pojazdu. Do takiego określenia łożyska musi być szczegółowo oznaczony pojazd, tzn. ma być podana jego marka, typ, model i rok budowy.

Ostatni sposób oznaczenia łożyska jest najmniej pożądany, gdyż nie daje on pewności, że łożyska da się na podstawie tych danych zidentyfikować.

Grupa V.

Części łożysk.

Należą tu:

- kulki (nie tylko do łożysk). Musi być podana średnica (w calach), przeznaczenie i ewentualnie materiał,
- rolki i igiełki. Podaje się wymiary (średnica i długość), uwagi o stanie powierzchni czołowej i krawędzi oraz przeznaczenie (ewentualnie rysunek),
- tuleje zaciskowe wraz z nakrętkami i blaszkami zabezpieczającymi.

d) tuleje demontażowe,

e) pierścienie ustalające dla łożysk o rolkach cylindrycznych (zwane też pierścieniami kontowymi),

f) podkładki sferyczne dla łożysk osiowych,

g) wianki i koszyki,

h) oprawy stalowe,

i) oprawy żeliwne,

j) pierścienie ustalające do opraw,

k) uszczelki filcowe.

Porządek wyszczególnienia zachować wg powyższych podgrup, umieszczając na początku każdej podgrupy jej nazwę. W zakresie każdej podgrupy wypisać pozycje w porządku wzrastania wymiarów lub oznaczeń. Podgrupy: c), d), e) i f) przeznaczone są tylko dla tych części, które mają być dostarczone bez łożysk. Posługiwać się tu należy oznaczeniami wg cennika CBLT lub podać, dla jakiego łożyska część jest przeznaczona. Odnośnie do podgrupy e) podkreśla się, że jest rzeczą nieodrozwą podać fabrykę łożyska, dla którego pierścień jest przeznaczony.

W wypadku kiedy nie jest znane oznaczenie lub przeznaczenie nie da się jasno określić, należy podać odpowiednie rysunki z wymiarami.

Przy sporządzaniu specyfikacji należy bezwzględnie przy każdej pozycji podawać liczbę porządkową, zachowując ciągłość numeracji od pozycji pierwszej do ostatniej całej specyfikacji. Numeracja pozycji jest nieodrozwą dla dalszego wzajemnego porozumienia się.

Każda grupa otrzymuje na początku napis np. „Grupa III” a na końcu np. „Koniec grupy III”. Jest rzeczą pożądaną, każdą grupę rozpocząć od nowego arkusza, z zachowaniem jednak kolejności numeracji pozycji.

16.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 477 z dnia 24 grudnia 1951 r.

(znak PT4C-01-42)

w sprawie rozwiązania komisji powołanych dla sporządzenia projektu regionalnego planu zagospodarowania przestrzennego Okręgu Przemysłowego Górnego Śląska i środkowo-zachodniej części województwa krakowskiego.

Na podstawie § 3 pkt 1) lit. j) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 190 i z r. 1950 Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozwiązuje się z dniem 1 stycznia 1952 r.:

1) Komisję dla sporządzenia projektu regionalnego planu zagospodarowania przestrzennego Okręgu Przemysłowego Górnego Śląska, zwaną dalej Komisją Górnego Śląska, powołaną zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) Nr 76 z dnia 11 kwietnia 1950 r. znak: RE1D-02-5, w sprawie sporządzenia projektu regionalnego planu zagospodarowania przestrzennego Okręgu Przemysłowego Górnego Śląska. (Biuletyn PKPG Nr 8, poz. 111);

2) Komisję dla sporządzenia projektu regionalnego planu zagospodarowania przestrzennego środkowo-zachodniej części województwa krakowskiego, zwaną dalej Komisją Krakowską, powołaną zarządzeniem Przewodniczącego PKPG Nr 116 z dnia 12 kwietnia 1950 r. znak RE1D-02-4 w sprawie sporządzenia projektu regionalnego planu zagospodarowania przestrzennego środkowo-zachodniej części województwa krakowskiego.

§ 2. Dalsze prace nad rozwojem i pogłębieniem planów regionalnych przejmą i prowadzić będą: Wojewódzka Komisja Planowania Gospodarczego w Katowicach i Wojewódzka Komisja Planowania Gospodarczego w Krakowie.

§ 3. Przewodniczący obu Komisji wymienionych w § 1 złożą Przewodniczącemu PKPG w terminie do dnia 1 lutego 1952 r. sprawozdanie z wykonania postanowień niniejszego zarządzenia.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

17.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 490 z dnia 24 grudnia 1951 r.

(znak HAIN-02-1456)

w sprawie obrotów tranzytowych.

W celu usprawnienia działalności aparatu obrotu towarowego i obniżenia kosztów handlowych zarządza się w porozumieniu z Ministrem Finansów, co następuje:

§ 1. Obroty magazynowe central handlowych powinny być w miarę możliwości zastąpione obrotami tranzytowymi, a w szczególności przez tranzyt organizowany.

§ 2. 1. Przez tranzyt rozliczany rozumieć należy tego rodzaju obroty, przy których towar kierowany jest bezpośrednio od dostawcy do odbiorcy, natomiast rachunek dla odbiorcy wystawiany jest nie przez bezpośredniego dostawcę lecz przez jednostkę operatywną centrali handlowej.

2. Przez tranzyt organizowany rozumieć należy tego rodzaju obroty, przy których towar kierowany jest bezpośrednio od dostawcy do odbiorcy, rachunek zaś jest wystawiany przez dostawcę na odbiorcę, a centrala handlowa lub jej jednostka operatywna występuje wyłącznie w roli organizatora dostawy.

3. Nie uważa się za tranzyt przerzutów towarowych wewnętrznych i zewnętrznych.

§ 3. 1. Przy tranzycie organizowanym, jednostce organizującej tranzyt przysługuje prowizja od dostawcy w wysokości i w trybie ustalonym obowiązującymi przepisami.

2. Dostawca, fakturując wysyłki dokonywane na zlecenie jednostek organizujących tranzyt, dolicza odbiorcy w fakturze wspomnianą wyżej prowizję, zlecając bankowi inkasującemu przełanie jej na rzecz jednostki organizującej tranzyt.

3. Postanowienie ust. 2 nie odnosi się do tych przypadków, w których jako jednostki organizujące tranzyt występują biura zbytu i składnice, w stosunku do których prowizja należna za tranzyt organizowany obciąża dostawcę.

§ 4. Przy tranzycie organizowanym dostawca bezpośredni powinien zamieścić na rachunkach klauzulę: „towar wysłany na zlecenie . . . (nazwa zleciennodawcy)”. Jedną kopię rachunku dostawca towaru przesyła jednostce operatywnej centrali organizującej transakcję tranzytową.

§ 5. 1. Dokonane w tranzycie organizowanym obroty, wykazane w fakturach dostawców, zalicza się do wykonania zadań ustalonych w obowiązujących planach obrotu jednostki organizującej tranzyt w tej samej wartości, jaka odpowiadałaby sprzedaży w obrocie magazynowym i tranzycie rozliczanym.

2. Na poczet wykonania planów zalicza się tę część obrotów w tranzycie organizowanym, która:

1) zgodnie z planem zaliczona została do obrotów magazynowych lub obrotów tranzytu rozliczanego, a skutkiem konkretnych działań danej jednostki (np. umową o przejście na tranzyt organizowany) zamieniona została na tranzyt organizowany,

2) wynika z transakcji ponadplanowych.

§ 6. W sprawozdaniach statystycznych dotyczących wykonania planu obrotu poszczególnych jednostek i central powinny być ewidencyjnie wykazywane obroty tranzytu organizowanego oraz suma uzyskanych stąd prowizji w oddzielnych pozycjach dla obrotów dokonywanych w ramach zatwierdzonych planów i oddzielnie dla obrotów ponadplanowych.

§ 7. Właściwi ministrowie i kierownicy urzędów central-

nych nadzorujących centrale wydadzą przepisy wykonawcze do niniejszego zarządzenia.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1952 roku.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

w porozumieniu:

MINISTER FINANSÓW

K. Dąbrowski

18.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 484 z dnia 31 grudnia 1951 r.

(znak DWIB-03-1)

zmieniające zarządzenie w sprawie powołania komisji koordynacyjnej przemysłu okrętowego.

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 416 z dnia 5 listopada 1951 r. w sprawie powołania komisji koordynacyjnej przemysłu okrętowego (Biuletyn PKPG nr 30, poz. 315) wprowadza się następującą zmianę:

W § 3 ust. 1, lit. „C” dodaje się nowy punkt 6) o brzmieniu:

„6) Związek Spółdzielni Przemysłowych i Rzemieślniczych”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1952 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

19.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 485 z dnia 31 grudnia 1951 r.

w sprawie limitowania odbioru gazu.

W celu zapewnienia dostawy gazu zakładom przemysłowym i przedsiębiorstwom rozprowadzającym gaz oraz zapewnienia dyscypliny odbioru gazu przez zakłady przemysłowe i przedsiębiorstwa rozprowadzające gaz, zarządza się w porozumieniu z Ministrem Górnictwa, co następuje:

R o z d z i a ł I.

Postanowienia ogólne.

§ 1. 1. Zakłady przemysłowe i przedsiębiorstwa rozprowadzające gaz, zwane dalej odbiorcami, o odbiorze miesięcznym przekraczającym 20.000 m³ otrzymują miesięczny przydział gazu oraz limity szczytowego odbioru dobowego i godzinowego.

2. Odbiorcy obowiązani są prowadzić gospodarkę gazem w ramach przyznanych przydziałów i limitów.

3. Przekroczenie przyznanych przydziałów i limitów może nastąpić jedynie za zgodą zakładów gazownictwa właściwego terenowo okręgu, zwanych dalej dostawcami.

4. Za podstawę do udzielenia limitów i przydziałów gazu bierze się średnie zużycie w pierwszych 8-miu miesiącach 1951 r., lub w przypadkach uruchomienia przez odbiorcę nowych działów produkcji lub wzrostu produkcji — ściśle zaplanowane ilości miesięczne, uzgodnione poprzednio z dostawcą.

§ 2. 1. Wysokość miesięcznych przydziałów i limitów ustala dostawca według zasad określonych w § 1 i podaje ją odbiorcom do wiadomości pisemnie do dnia 20-go poprzedzającego miesiąca.

2. Dostawca może zrezygnować z ustalenia limitów lub może je podwyższyć w przypadkach, w których nie będzie to miało wpływu na realizację przewidzianych w planie dostaw gazu.

R o z d z i a ł II.

Postanowienia szczegółowe.

§ 3. 1. Szczytowe dobowe limity poboru gazu wynoszą:

- 1) dla odbiorców, których przydział miesięczny nie przekracza 100.000 m³ — $\frac{1}{20}$ przydziału miesięcznego;

- 2) dla odbiorców, których przydział miesięczny przekracza 100.000 m³ — $\frac{1}{27}$ przydziału miesięcznego przy pracy ciągłej, zaś $\frac{1}{23}$ przydziału miesięcznego przy postojach w dniu świąteczne.

2. Szczytowe godzinowe limity poboru gazu wynoszą:

- 1) dla odbiorców wymienionych w ust. 1 p. 1) — $\frac{1}{150}$ przydziału miesięcznego;

- 2) dla odbiorców wymienionych w ust. 1 p. 2) — $\frac{1}{500}$ przydziału miesięcznego przy pracy na 3 zmiany, $\frac{1}{325}$ przy pracy na 2 zmiany i $\frac{1}{150}$ przy pracy na 1 zmianę.

§ 4. 1. W przypadku niedoboru gazu dostawca może ograniczyć pobór gazu przez odbiorców o 10% w stosunku do przyznanych limitów dobowych. Ograniczenie może nastąpić dla odbiorców o mniejszym znaczeniu państwowym bez zawiadomienia, dla odbiorców zaś o ważnym znaczeniu państwowym — po zawiadomieniu telefonicznym co najmniej na 4 godziny przed dokonaniem ograniczenia.

2. W przypadku poważnego niedoboru gazu ograniczenie dostawy gazu o więcej, niż 10% następuje na podstawie porozumienia dostawcy z odbiorcą.

R o z d z i a ł III.

Postanowienia o powołaniu dysponenta gazu i prowadzeniu statystyki kontrolnej.

§ 5. 1. Minister Przemysłu Ciężkiego powoła bezzwłocznie dysponenta gazu z siedzibą w Katowicach dla zakładów podległych Centralnemu Zarządowi Przemysłu Hutniczego, znajdujących się na obszarze działania Zakładów Gazownictwa Okręgu Zabrzeńskiego.

2. Dysponent o którym mowa w ust. 1 obowiązany jest na każde żądanie Zakładów Gazownictwa Okręgu Zabrzeńskiego wskazać kolejność ograniczenia dostaw gazu dla poszczególnych hut w razie powstania takiej konieczności.

§ 6. 1. W celu umożliwienia dostawcom kontroli odbioru gazu:

- 1) odbiorcy, których przydział miesięczny wynosi ponad 20.000 m³, a nie przekracza 100.000 m³, obowiązani są prowadzić statystykę dobowego odbioru gazu w m³, z tym, że odbiorca odczytuje i zapisuje dobowy odbiór codziennie o godzinie ustalonej przez dostawcę;

- 2) odbiorcy, których przydział miesięczny przekracza 100.000 m³ obowiązani są prowadzić ponadto statystykę godzinowego odbioru gazu.

2. Od prowadzenia statystyki, o której mowa w ust. 1 p. 2) zwolnieni są odbiorcy posiadający czynne aparaty rejestrujące odbiór gazu.

3. Dostawca może zwolnić odbiorcę od obowiązku prowadzenia statystyki dobowego lub godzinowego odbioru gazu w przypadkach, w których przebieg odbioru gazu w ciągu doby powtarza się każdego dnia praktycznie bez zmian.

4. Zapisy statystyczne należy prowadzić w książkach lub zeszytach z numeracją stron wg wzoru ustalonego przez dostawcę.

5. Organy kontrolne dostawców uprawnione są do sprawdzania o każdej porze zapisów, o których mowa w ust. 3.

R o z d z i a ł IV.

Postanowienia końcowe.

§ 7. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie:

- 1) na obszarze działania Zakładów Gazownictwa Okręgów: Wrocławskiego i Wałbrzyskiego — z dniem 1 maja 1952 r.;
- 2) na obszarze działania Zakładów Gazownictwa pozostałych Okręgów — z dniem 1 stycznia 1952 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

20.

PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT ZAOPATRZENIA I BILANSÓW
MATERIAŁOWYCH

z dnia 27 grudnia 1951 r.

(znak BI9A-18-25)

w sprawie uaktywnienia zbiórki odpadków użytkowych i złomu w r. 1952.

Zadania produkcyjne dla przemysłu wynikające z Planu 6-letniego stawiają przed gospodarką narodową, jako jedno z podstawowych zagadnień, należyte zaopatrzenie przemysłu w niezbędne surowce. W celu częściowego uniezależnienia się od importu istnieje konieczność włączenia do cyklu produkcyjnego niewykorzystanych dotychczas w należyłym stopniu odpadków użytkowych, spełniających w zasadzie zadania surowców pierwotnych.

Plan na 1952 rok stawia ważne i odpowiedzialne zadania na odcinku skupu odpadków użytkowych (makulatury, szmat — szczególnie wełnianych i lnianych, kości, odpadków gumowych i tłuczki szklanej oraz złomu żelaza i metali kolorowych). Z tych względów, niezależnie od systematycznej stałej zbiórki odpadków, konieczne jest podejmowanie doraźnych akcji skoncentrowanych w czasie, traktując je jako zagadnienie gospodarcze specjalnej wagi.

W celu usprawnienia zbiórki odpadków użytkowych i złomu oraz należytego przygotowania się do projektowanej wiosennej zbiórki w ramach akcji sanitarno-porządkowej, wzorem 1951 r. (Uchwała Prezydium Rządu Nr 178 z dnia 10 marca 1951 r. oraz okólnik Przewodniczącego PKPG Nr 4 z dnia 19 marca 1951 r.) wojewódzkie komisje planowania gospodarczego (WKPG) przystąpią do opracowania wytycznych na zwołanych w tej sprawie specjalnych naradach. Na narady WKPG zaproszą przedstawicieli: KW PZPR, Okr. Rady Zw. Zaw., Wydziałów WRN, Ligi Kobiet, ZMP, SP, radia, filmu i prasy oraz wszystkich woj. oddz. central branżowych państwowych i spółdzielczych. Na powyższych naradach WKPG dokonają oceny wyników dotychczasowej zbiórki odpadków użytkowych i złomu na terenie województwa, przedstawiają zadania — stawiane przez plan na 1952 r. i omówią wagę zagadnienia odpadków. Na podstawie wyników dyskusji WKPG spowodują ustalenie planu prac przygotowawczych do wiosennej akcji, planu stałej akcji, oraz podjęcie zobowiązań w tej dziedzinie.

Narady powinny się odbyć w terminie do dnia 31 stycznia 1952 r. Protokoły z narad powinny być przesłane do PKPG — Dep. Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych i Dep. Planowania Terenowego i Lokalizacji oraz do Min. Przemysłu Lekkiego — Dep. Zaopatrzenia i Zbytu.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

Z. Deutschman

W porozumieniu:

DYREKTOR DEPARTAMENTU PLANOWANIA
TERENOWEGO I LOKALIZACJI

w z. J. Wilska

21.

PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT ZAOPATRZENIA I BILANSÓW
MATERIAŁOWYCH

z dnia 31 grudnia 1951 r.

(znak BI1D-03-15)

w sprawie zmian w „Wykazie artykułów dla planowania zaopatrzenia” Branża III (wydawnictwo PKPG nr 29).

Zgodnie z zapowiedzianą w instrukcji w sprawie opracowania szczegółowego planu gospodarczego na rok 1952 (część dotycząca sporządzenia szczegółowego planu zaopatrzenia) zmianą nomenklatury metali nieżelaznych, Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego (Departament

Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych) podaje do wiadomości, że „Wykaz artykułów dla planowania zaopatrzenia” (Wydawnictwo PKPG Nr 29) ulega z dniem 1 stycznia 1952 roku w części (branży) III — „Metale nieżelazne” następującym zmianom:

1) skreśla się poz. 1 do 252 włącznie, a na ich miejsce wpisuje się poz. 1 do 91 włącznie o brzmieniu ustalonym w załączniku do niniejszego pisma okólnego;

2) poz. 253 do 315 włącznie otrzymują kolejną numerację: 92 do 155 włącznie.

Załącznik 1.

DYREKTOR DEPARTAMENTU **Zdzisław Deutschman**

Załącznik do pisma okólnego Dep.
Zaopatrzenia i Bil. Mat. z dnia 31
grudnia 1951 r.

Nomenklatura metali nieżelaznych Branża III „Wykazu materiałów dla planowania zaopatrzenia” (Wydawnictwo PKPG Nr 29).

Uwaga: Wszystkie artykuły wymienione w poniższym wykazie są dystrybuowane przez Centralę Handlową Metali Nieżelaznych z wyjątkiem ostatniej pozycji; artykuły oznaczone literą Z są importowane przez Biuro Importowe Centrali Handlowej Metali Nieżelaznych.

Lp.	Nazwa artykułu	Jedn. miary	Oznaczenie	Uwagi
38	Spoivo srebrne	kg	R	
39	Brąz i spiż w blokach	„	BR	
40	Mosiądz w blokach	„	BR	
41	Stopy cynkowe	„	BR	
42	Anody niklowe lane	„	R	
43	Spoivo aluminium	„	BR	
44	Przetopy aluminium	„	BR	
	BLACHY, TAŚMA, FOLIA			
45	Blacha cynkowa	„	BR	
46	Blacha cynkowa graficzna i offsetowa	„	R	
47	Taśma cynkowa	„	BR	
48	Taśma ze stopów cynk.	„	BR	
49	Blacha miedziana	„	BR	
50	Taśma miedziana	„	BR	
51	Blacha mosiężna	„	BR	
52	Taśma mosiężna	„	BR	
53	Blacha aluminium (ze stopów)	„	BR	
54	Taśma aluminium	„	BR	
55	Blacha ołowiana	„	BR	
56	Blacha brązowa	„	BR	
57	Blacha nowo-srebrna	„	R	
58	Blacha srebrna	„	R	
59	Blachy żelazne plater.	„	BR	
60	Blacha niklowa (anody kute)	„	R	
61	Blacha cupalowa	„	R	
62	Folia aluminium	„	BR	
63	Folia cynowo-ołowiana	„	BR	
64	Folia miedziana	„	BR	
65	Folie inne	„	BR	wymienić jakie
66	Pręty i profile miedz.	„	BR	
67	Pręty i profile mos.	„	BR	
68	Pręty i profile alum. i ze stopów	„	BR	
69	Pręty i profile ze stopów cynkowych	„	R	
70	Pręty i profile niklowe i ze stopów	„	R	
71	Pręty brązowe	„	BR	
72	Drut brązowy	„	BR	
73	Drut miedziany	„	BR	
74	Drut mosiężny	„	BR	
75	Drut aluminium i ze stopów	„	BR	
76	Drut ołowiany	„	BR	
77	Drut cynowy	„	BR	
78	Drut niklowy i ze stop.	„	R	
79	Drut cynowy z kalaf.	„	R	
80	Drut srebrny	„	R	
81	Rury miedziane	„	R	
82	Rury mosiężne	„	BR	
83	Rury aluminium i ze stopów	„	BR	
84	Rury ze stopów cynk.	„	BR	
85	Rury ołowiane	„	BR	
86	Rury cynowe	„	BR	
87	Rury brązowe	„	BR	
	ROŻNE			
88	Kubki cynkowe bateryjne	„	R	
89	Piomby ołowiane	„	R	
90	Śrut ołowiany	„	R	
91	Druty spawalnicze	„	R	
				dystributor B. Zb. Gazów Technicznych

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Pl. Trzech Krzyży 5.

Wydawca: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46 w. 11

PRENUMERATA: kwartalna 16 zł 20 gr, półroczna 32 zł 40 gr, roczna 64 zł 80 gr.

PRENUMERATĘ PRZYJMUJE: Państwowe Przedsiębiorstwo Kolportażu „Ruch”, Warszawa, ul. Srebrna 12, Konto PKO I-15809.

Zamówienie PWG-TC 1—P/C—6/52 z dnia 8.I.1952 r.; podpisano do druku dn. 21.I.1952 r., druk ukończenia 24.I.52 r.

Nakład 13.000+55. egz. Papier, druk, sat. kl.: VII/A1/60 gr.

Zam. 34. Druk. „Prasa Demokratyczna”, Warszawa; Śniadeckich 16.

Cena numeru 1 zł 80 gr

3-B-10556